GAZETA

Wielkiego Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornéj *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: *A. Wannowski.*

№ 302. W Piątek dnia 27. Grudnia. 1839.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina, dnia 21. Grudnia.

J. K. W. Xiążę Albrecht przybył tu z swą małżonką z Hagi, a

J. K. W. Xiążę Wilhelm (brat N. Króla), J. K. W. Xiężna Wilhelmowa, jego małżonka, i córka J. K. W. Xiężniczka Marya, przybyli tu z zamku Fischbach w Szląsku.

Wiadomości zagraniczne.

Polska.

Z Warszawy, dnia 19. Grudnia.

Najjaśniejszy Pan następujący wydać raczył reskrypt do Namiestnika Królestwa Polskiego, Generał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego, Hr. Paskiewicza Erywańskiego: »Xiążę Janie synu Teodora! Rozpoznawszy ze szczególną uwagą, złożone przez was opisanie robót, uskutecznionych w ciągu roku 1839., w twierdzach Nowogieorgiewskiéj, Brzesko-Litewskiéj i Iwangorodzkiéj, niemniéj dołączone do niego plany, z prawdziwą radością przekonałem się, że ogromne pomienione roboty postępowały i teraz pod każdym względem wzorowo, że wszelkie prawidła sztuki były w nich ze skrupulatną ścisłością we wszelkich nawet najmniejszych szczegółach przestrzegane; że wreszcie roboty te odznaczają się tą dokładnością i wytwornością wykończenia, które przywykłem napotykać we wszelkich dziełach fortyfikacyjnych z tak trudnym do uwierzenia pospiechem, pod głównym kierunkiem waszym wykonywanych. Postępy te, nastręczają Mi znowu przyjemną sposobność wynurzenia wam, najżywszéj wdzięczności Mojéj, za niezmordowane trudy i ciągłą troskliwość waszę o wykonanie ważnych dzieł fortyfikacyjnych, poruczonych wiedzy Zachodniego Inżynierskiego okręgu. — Pozostaję na zawsze wam przychylnym«.

(Sprost.) — Gaz. Lwowska (i Poznańska) z któréj przedrukowaną została w pismach Warszawskich statystyczna wiadomość, iż Szlachta król. Polskiego składa się ze 282,420 osób, wyprowadziła wniosek, że wypada jeden szlachcic na 13 osób innych stanów. Wyraźna tu jest pomyłka przez dodania zera. Za rzecz pewną bowiém wiadomo, iż liczba szlachty król. Polskiego r. 1829. wynosiła 28, 240, a zatém jeden szlachcić w stosunku do 150 osób innego stanu. Tém podobniejszą doprawdy jest ta liczba szlachty 28,000 na całe królestwo, gdy niniejsza legitymacya w Heroldyi nie spełna 6,000 osób szlacheckiego urodzenia przyznała.

Z dnia 20. Grudnia.

Dnia 21. Listopada (3 Grudnia) r. b. Rada Administracyjna mianowała JKsiędza Antoniego Zarembę, Proboszcza Parafii Rogowskiéj, Proboszczem przy kościele Św. Mikołaja w Kaliszu. (G. R.

Rossya.

Z Petersburga, dnia 30. Listopada.

W tych dniach doszła tu smutna wiadomość z Kaługi o zgonie tamże słynnego poety naszego Ł. Jakubowicza. Literatura nasza wzbogacona została przez Jakubowicza kilkoma pięknémi utworami, które umieszczane były w almanachach i innych pismach peryodycznych, a w roku 1838. oddzielnie przez niego wydane zostały. W liczbie tych na szczególną uwagę zasługują przekłady gminnych podań Serbów. We wszyskich poezyach Jakubowicza natrafiają się poetyczne myśli, lubo wiersz jego czasem jest wyszukany i niegładki. Wszelako, zajmował on jedno ze znakomitych miejsc pomiędzy spółczesnymi wierszopisami Rossyjskimi.

Francya.

Z Paryża, dnia 14. Grudnia.

Do wybuchów dzienników angielskich przeciw Francyi do tego już się tu przyzwyczajono stopnia, iż już żadnego wrażenia nie robią. Najnowszy artykuł »Morning Chronicle« byłby przed półrokiem wszystkich w niezmierne wprawił podziwienie, a teraz większa dzienników naszych część nawet nań nie zważa. Tylko Kuryer francuzki, najtroskliwiéj uważający polityką angielską, umieścił ów artyków i także nad nim uwagi: »Ton artykułu tego jest zaprawdę nadzwyczajny. Morning Chronicle przybiera postawę, jak gdyby w imieniu rządu przemawiała. — Mimo znanych nam dobrze związków dziennika tego z Lordem Palmerstonem chętnie przecież wierzymy, iż Lord ten nie upoważnił bynajmniéj dziennika tego do podobnego oświadczenia. Morning Chronicle sądzi, jak się zdaje, żeśmy rząd angielski chcieli pociągnąć do odpowiedzialności za podstępne zabiegi jednego z jego agentów. Ale to nam zaiste nawet przez myśl nie przeszło. Bez najoczywistszych dowodów nigdy wierzyć nie będziemy, aby sprzymierzony naród miał naruszać włożonego na niego przez traktat obowiązku. Lecz powiedzieliśmy i powtarzamy jeszcze teraz, że agenci angielscy Arabów do buntu zachęcali i jeszcze zachęcają i wspierają. Jeżeli Anglia szczerze sprzyja Francyi, jak sądzimy, zamiast obrażenia się naszemi doniesieniami, uznałaby raczéj, że jéj przysługę wyświadczyliśmy, wykrywając jéj przyczynę niechęci, jakaby obydwa kraje poróżnić mogła. Jeden tylko rządowi angielskiemu pozostaje środek do oddalenia od siebie odpowiedzialności za nieprawe czyny swoich agentów, a ten na tém się zasadza, żeby tego dochodził i sprawców ukarał. — Mamyż teraz także jeszcze na wykrzyki Morning Chronicle odpowiadać? Sama Times niezawodnieby się zarumieniła, gdyby tak niedorzecznych wyrazów przeciw Francyi użyć miała, — przeciw Francyi, którą można zwalczyć, ale z któréj nikt się urągać lub nią pogardzać nie ma prawa. Nie wiemy, jakie Anglia od restauracyi obietnice otrzymać mogla; ale nie zapytano się w téj mierze Izb, a te, zatrzymując Algier, użyły tylko służącego sobie prawa i wolności. O szczerości Francyi każda strona historyi daje świadectwo; aby się zaś o szczerości Anglii przekonać, dosyć będzie zwrócić myśl i uwagę na szturm przypuszczony do Kopenhagi. Lecz mamy krew zimną i mniemalibyśmy, że przypisując zbrodnie Pitta Lordowi Melburnemu, występku byśmy się dopuścili «

Semaphore de Marseille otrzymał następujące doniesienie z Tunisu z d. 16. b. m.: »Dziś o godzinie 7½ wieczorem usłyszano w Tunisie okropny huk od strony morza; szyby w oknach drżały, a domy jakby w czasie trzęsienia ziemi wstrząśnięcia doznały. Dowiedziano się wkrótce, że okręt »Sanctissimo Christo« z Malty z ładunkiem przemyconych 117 beczułek prochu w powietrze wyleciał. Statek ten wystawiał obraz spustoszenia; wstrząśnienie tak było gwałtowne, że ani jedna szyba wcałości sie nie ostała; nawet pająki w palacu Beja zostały strzaskane. Sam »Sanctissimo Christo« rozprysł się w tysiąc kawałków, które do brzegu przypłynęły. — Członki ciał ludzkich tak okropnie były porozrywane, że trudno było rozeznać, do jakiéj części ciała należały; ręce, nogi i t. d. leżały porozrzucane po brzegu. Wśród tego okropnego widoku dostrzeżono jednego człowieka, który sam tylko przy życiu pozostał, ale już tylko tyle miał siły, iż zawołał: Wszyscyśmy byli na pokładzie; chłopiec zszedł z świecą do kajuty i wkrótce uczułem się wyrzuconym w powietrze, a następnie zaraz i w wodę. — Tyle tylko zdołał wymówić i umarł. Osada okrętu »Sanctissimo Christo« składała się z 11 osób. Kapitan był przypadkowo z jednym majtkiem na lądzie ale natomiast dwie osoby z innéj barki znajdowały się u znajomych swoich na owym okręcie, a tak 11 ludzi padło ofiarą tego nieszczęścia. — Wypadek ten wyświecił przemycanie prochu, jakiego się kupcy od niejakiego czasu dopu-

szczali i tym sposobem Abdel-Kaderowi do rozpoczęcia wojny pomocnymi byli. Rząd francuzki zażąda niezawodnie wyjaśnień w téj mierze od Beja tuniskiego; ale powszechnie podzielają tu to przekonanie, że Bej nie tylko nic o tém przemycaniu nie wie, ale nadto wszelkich używał i jeszcze używa środków, aby nadużyciu takowemu zapobiedz.«

Z Kompanij tyralierów, którzy w czasie manewrów pod Fontainebleau, zwrócili na się uwagę Króla, cztery kompanije, w ogóle 600 ludzi, otrzymało rozkaz udania się do Algieru.

W miejsce zmarłego Kardynała Fesch'a, Pan Bonald Biskup z Puy, mianowany został Arcybiskupem Lugduńskim, a w miejsce zmarłego Kardynała Isoard'a mianowany został dotychczasowy Biskup z Gan, Pan Delacroix d'Azolette, Arcybiskupem w Auch. Pan Affre, Kanonik paryzki, został Koadjutorem Biskupa Strasburgskiego,

D. 19. t. m. Akademia przystąpi do wyboru następcy na miejsce P. Michaud. Głównymi kandydatami są PP. Berryer i Victor Hugo.

Dziennik la Presse przedrukował z Journal de Saone et Loire artykuł, czyniący niejakie wrażenie. Pochodzi on od Lamartina i wyraża, że znana partya 221 opuści ministeryum, skoro takowe przy otworzeniu posiedzeń nie oświadczy się za stanowczą polityką i za jawném z lewą stroną zerwaniem.

W pobliżu Lugdunu pewne towarzystwo zakłada nowe miasto, które ma być Citè Napolèon nazwane, a którego wszystkie ulice mają otrzymać nazwy od zwycięztw wielkiéj armii.

W departamencie Ardòche, u stóp góry Gruas, między Coux i La Chasrière, odkryto żyłę złota.

Z dnia 15. Grudnia.

Odpowiedzialny wydawca Codziennika (Quotidienne), Hr. Lostenge, wczoraj przez Sąd przysięgłych za winnego wzniecania nienawiści i pogardy przeciwko rządowi w artykule o postępowaniu administracyi przy zaburzeniach zbożowych, uznany i na czteromiesięczne uwięzienie i zapłacenie 5000 frank. kary skazany został.

Temps donosi znowu o powrócie jednego jeńca francuzkiego z Rossyi. Nazywa on się Bouguin; roku 1812. w niewolą wzięty, najprzód w gubernii Kijowskiéj, następnie w Kurskiéj aż do r. 1819. wstrzymany został. Potém pozwolono mu osieść w Rossyi, gdzie mu się podobało; w r. 1838. przeszedłszy granicę Austryacką, w celu powrócenia do Francyi, z powodu braku paszportu aresztowany i do Rossyi odesłany został. Udawszy się więc do Odessy stawił się pod opiekę Konsula francuzkiego, który mu w ciągu bieżącego roku środki do powrotu do ojczyzny nastręczył. W mieście swém rodzinném już żadnego z krewnych swych przy życiu nie zastał, wyjąwszy stryja, który go początkowo uznać nie chciał. Jest on w najnędzniejszém położeniu, przeto téż Temps opiece rządu go poleca.

Hrabia Demidow nader świetnym sposobem francuzką szkołę malarską zachęcać zaczął. Wystawił bowiem w salonie swoim album z 300 kart; na każdéj karcie artysta jaki obraz wodnémi farbami ma malować, a każdy za obraz po 1000 fr. otrzyma. Tak więc całe to album kosztować będzie 300,000 fr.

Z dnia 16. Grudnia.

Przed kilku dniami miano przesłać rozkaz Hrabiemu Latour-Maubourg, Posłowi francuzkiemu w Rzymie, ażeby się przeciw postępowaniu Papieża z Xięciem Bordeaux oświadczył i związki swoje tymczasowo z stolicą apostolską zerwał. Tutejsi politycy przytaczają wczorajszy artykuł „Dziennika sporów" jako usprawiedliwienie owych instrukcyi. O ile zaś uroczyste przyjmowanie Xięcia Bordeaux za niestósowne poczytują, wykrywa się z następujących słów Revue de Paris: «Gdyby Papież był tylko pierwszym pomiędzy Biskupami i głową kościoła katolickiego, mógłby w mieszkaniu swojém wszystkich prawowiernych, chcących ucałować nogi swego naczelnika, przyjmować. Lecz dopóki jest równocześnie panującym Xięciem, dopóki ma kraj, porta, wybrzeża morskie i poddanych, dopóty także zważać powinien na polityczne stósunki, wiążące naród jeden z drugim, i w państwie swojém, na morzu tylko o kilka godzin od Francyi odległém, nie powinien uprzejmie dawać przytułku pretendentowi, posiłkowanemu przez czynne i niczém niepoprawione stronnictwo.« Nieprzyjemność, zgotowana przez to rządowi francuzkiemu przez rząd papiezki, nastręcza znowu niektórym dziennikom sposobność do zwrócenia uwagi na opuszczenie Ankony, i do ubolewania nad tym wypadkiem. „Gdyby trzykolorowa chorągiew jeszcze w Ankonie powiewała! wykrzykuje jeden tutejszy dziennik, nie byłby się Papież z pewnością ważył przyjmować u siebie Xięcia Bordeaux. Teraz zaś Francya wielkich dozna trudności w wyjednaniu sobie w Rzymie powagi i posłuszeństwa."

Kuryer francuzki, zjednawszy sobie niejakąś powagę w sprawie afrykańskiéj od czasu powrotu Pana Blanquiego starszego, tak o Marszałku Valee powiada: »Słyszymy, jak

wszyscy codziennie powątpiewają o zdolnościach Marszałka Valée. Zgodność w zażaleniach nie dziwi nas bynajmniéj. Zwykle oceniają ludzi podług skutków i nigdy sława i dobre imie nieszczęśliwego Generała nie uszły pocisków. Wyznać jednak trzeba, że Marszałek, mimo wypadku jego wojskowych środków, dał powód do niektórych obwinień. Będąc Generałem osobnego rodzaju broni i mało obeznany z strategicznemi kombinacyami, nie żąda on, ani nie zważa na rady zostających pod jego rozkazami oficerów, i ciągle tylko podług swego działa natchnienia. Nie chce on ani co do siebie obowiązków hierarchii uznać, ani im téż u innych powagi wyjednać nie umie. Pozwala on Szefowi szwadronu obrażać Generał-Porucznika, i nie odpowiada na odebrane od Ministra wojny depesze. Jeden z dzienników Revue dziwne to postępowanie dziwniejszemi jeszcze usprawiedliwia powodami. Zdaniem jego Marszałek Francyi wtedy tylko Ministrowi wojny winien posłuszeństwo, gdy obydwa w równym zostają stopniu. Cóż to ma znaczyć? Czyliż odtąd Izby tylko z pomiędzy Marszałków Ministrów wybierać mają? Czyliż do téj politycznéj godności innego jeszcze warunku prócz zaufania większości potrzeba? A jeżeli większość ta wybór Króla potwierdziła albo ścierpiała, jestże wówczas jeszcze we Francyi jaki człowiek, którýby tak wysokie zajmował stanowisko, iżby władzy ulegać nie potrzebował? Jeżeli Izba zechce, kapral powinien zostać Ministrem wojny. Administracya Marszałka Valée jednę jeszcze posiada niedogodność, a ta zdaniem naszém większa jest od wszystkich innych. Jest on w podeszłym wieku; siły go opuszczają, i ledwo się już na koniu utrzymać może. Być może, że umysł jego silniejszy od ciała, i że, pominąwszy jego widzi mi się, Ministrami kierować może. Ale wojna, jaką ma prowadzić, wymaga mlodszego, czynniejszego męża, któryby trzech części dnia w pokoju swoim nie przepędzał. Marszałek jest prawym, sprężystym mężem, mało w ogólności przypadkowi zostawiający; ale w czasie pokoju nie posiada przymiotów dobrego Administratora, a od czasu wojny nie okazał także przymiotów dobrego Generała. Nadto ma i tę wadę, że najwaleczniejszych i najdoświadczeńszych Generałów od siebie odstręcza. I tak oddalił z Konstantyny Generała Negriera, a w téj chwili zmusza Generała Rulhiera do zażądania swego odwołania. Wyliczyliśmy z równą otwartością jego dobre i złe przymioty. Pojmujemy jednak, dla czego się z odwołaniem Marszałka ociągają. Gubernator Algieru musi być równocześnie znakomitym wodzem i dobrym Administratorem, a mało znamy ludzi, którzyby obydwa te przymioty w swoiéj połączyli osobie. Zapewniają, że na radzie gabinetowéj, większość się za odwołaniem oświadczyła, lecz że Król stanął na stronie mniejszości. Jeżeli się rzecz tak ma w istocie, Marszałek się z trudnością na swém ostoi miejscu. Generał, o zdolnościach którego pod względem przewodniczenia wojsku powątpiewają, pozbywa się od téj chwili zaraz wszelkiéj powagi i nie zdoła ani nic dobrego zrobić, ani téż położonéj w nim nadziei ziścić.«

D a n i a.

Z Kopenhagi, dn. 13 Grudnia.

Podany N. Królowi z strony Dyrekcyi Towarzystwa dla dobrego użycia wolności druku przez deputacyą adres zawiera między innemi następujące miejsce: »Towarzystwo to powstało z przekonania, głęboko w lud duński wkorzenionego, że wolnomyślne, przeciw samowolnemu wdzieraniu się zabezpieczające ustawodawstwo względem wolności druku jest największém dobrodziejstwem narodu, i że wolnomyślne zamiłowanie prawdy, połączone z roztropném używaniem wolności druku, jest prawdziwym środkiem do poznania prawdy, a zarazem, w naturalnym postępie, do popierania tego wszystkiego, co tylko do rozwijania życia narodowego w każdym dobrym i pożądanym kierunku należy. W stósunku do trudności, jakie rozpoczętéj działalności towarzystwa na zawadzie stawały, sądzimy, że nie małą jest rzeczą, co w upłynionym roku dla oświaty narodowéj, a mianowicie pod względem godnego ocenienia wolności druku uczyniono. Szczerém jest naszém życzeniem przykładać się i nadal do wolnomyślnego, prawdę miłującego i rozważnego używania wolności druku; ale zarazem to podzielamy przekonanie, że usiłowanie tego rodzaju tym pewniéj się uda, im bardziéj duch, objawiający się w środkach rządowych, zaufanie w wierności, w ojczystym sposobie myślenia i ocenianiu przyzwoitości udowadnia, i im bardziéj rozwalniane będą więzy, nieco naszę wolność druku krępujące. — Wstąpienie na tron W. K. M. nowém staje się dla nas wezwaniem do podwojenia sił naszych, abyśmy zamiar nasz osięgnęli.« — Król odpowiedział między innemi: »Wolność druku znajduje we mnie szczerego przyjaciela. Wolność druku, zabezpieczona od nadużycia, największém jest dobrem narodu; i jakby mię nic bardziéj nie zmartwiło nad wydarzoną konieczność ograniczenia wolności druku, nic mię też bardziéj nie ucieszy nad to, jeżeli

więzy, obecnie ją jeszcze krępujące, po dojrzaléj rozwadze całkiem niepotrzebnemi się być okażą. Żądam tylko prawdy, bo prawdzie tylko trwałości rząd winszować może. Dla tego pozdrawiam was jako sprzymierzeńców prawdy, a w nadziei, że towarzystwo ciągle na téj saméj drodze do celu swego dążyć nie omieszka, obiecuję mu Moję królewską łaskę.«

Turcya.

Z Konstantynopola, dnia 30. Listopada. (*Gaz. powsz.*) — Statek parowy wojenny, na którym przeznaczony do Persyi Poseł francuzki, Hr. Sercey, się znajduje, otrzymał ferman swój do podróży do Trapezuntu dopiero po usunięciu niektórych trudności, dotyczących się uznania panowania nad mare clausum Tracyi i Pontus Euxinus. Do tego należy — jak to wyraźnie w fermanie powiedziano — zdjęcie bandery, cofnięcie dział i t. p. Nie byłoby to wprawdzie samo przez się nic dziwnego, bo Francya sama w ostatnich czasach zasadę panowania tureckiego nad wspomnianémi morzami uznała; ale ta okoliczność, że rossyjskie okręty wojenne po morzu Czarném pływają, nie zdjąwszy bandery ani nie nadając działom innego kierunku, ubliża powadze Francyi, kiedy ona ani panowania Rossyi nad morzem Czarném ani zamknięcia ciaśnin Bizantyńskich na korzyść Rossyi, uznaje. Jakoż powszechnie są tu tego zdania, iż Porta aniby pomyślała o tém, okrętowi wojennemu francuzkiemu podobne stawiać przeszkody, gdyby inny sekretny wpływ tu nie był działał, a to dla tego, ażeby Pan Sercey natychmiast poznał różnicę, jaka na europejsko-azyatyckich wodach między rossyjskiémi a francuzkiémi okrętami wojennemi zachodzi. — W towarzystwie Pana Sercey znajduje się 16 oficerów każdego gatunku broni. Łamią tu sobie głowę nad istotnym celem téj missyi. Pytają się: czyż jest ona wymierzona przeciw Rossyi? To jednak zdaje się być mało do prawdy podobném, kiedy nie mają w Francyi przyczyny pochlebiania sobie, żeby wpływ rossyjski w Persyi zniweczyć można, kiedy to nawet saméj Anglii się nie udało i P. Mac Neill niczego nie dokazawszy cofnąć się musiał. Albo czyż missya ta do interessów Anglii godzi? Ale w tym razie teraz nie byłaby już w porze, kiedy angielsko-perskie zatargi w obecnéj chwili zapewne już załatwione. Zresztą Pan Sercey stąd już odjechał i do Trapezuntu się puścił.

Rozmaite wiadomości.

Z Poznania. — W departamencie naszym stało się w upłynionym miesiącu Listopadzie 15 domów, 11 stodół, 9 chlewów i 2 wiatraki pastwą płomieni. Znaki niestety są zanadto widoczne, iż większa część tych pożarów z podłożenia powstała, gdy podpalacze w tém albo zemście swéj dogodzić, albo też sposobność do kradzieży obmyślić sobie chcieli. — Niedawno temu napadło na zaganiacza Karola Ludwiga z Petersdorfu, płu lübenskiego, na drodze z Jutrosina do Zdun w powiecie Krobskim, tuż nad granicą śląską w borze między Piskornią a Rudą dwóch nieznajomych ludzi, którzy oderznąwszy mu trzos, następujące zabrali mu pieniądze: 900 talar. w dubeltowych luidorach, 2 frydrychsdory, 10 talarów srebrem i 2 talary pieniędzmi polskiemi. Ponieważ sprawców tego łupiestwa dotąd nie wyśledzono, zaganiacz przeto znaczną wyznaczył nagrodę temu, ktoby ich w ręce sprawiedliwości oddał. — Przed spadnięciem śniegu oziminy w wielu powiatach tutejszego departamentu śliczny wystawiały widok i tak bujnie wzrosły, że je aby zapobiedz nadgniciu różnego gatunku bydłem wypasać, a w niektórych nawet miejscach kosić musiano. — Dla klassy wyrobniczéj, utrzymującéj się tylko z pracy rąk swoich, nastaje ze zbliżającą się zimą dla braku fabryk i rękodzieł czas biedy i niedostatku, którym tylko ofiary dobroczynne ulgę przynieść mogą.

(Nadesłano.) — Przybyła tu przed kilku dniami znakomita fortepianistka, żona ekwilibrysty i gimnastyka, Beduina Rhigas Abdala, którego przed kilkunastu miesiącami nietylko z wielkich pochwał, oddawanych mu w pismach rozmaitych, ale i z przedstawień, które w teatrze tutejszym po trzykroć dawał, mieliśmy sposobność poznać. Artystka ta, któréj gra odznacza się szczególniéj szybkością i łatwością w wykonywaniu, pojęła teraźniejsze wyższe stanowisko kompozycyi muzycznych i zachwyca słuchaczy czułością i treściwością w grze swojéj. Zamyśla dać się słyszeć publiczności w koncercie, doznaje jednak trudności w dostaniu sali, co tém trudniéj w czasie obecnym, gdy dwie sale do najlepszych na ten cel należące, zajęte są przez wystawę i teatr maryonettów. Prawdziwi miłośnicy muzyki dołożą jednak zapewne starania, aby koncert téj celnéj fortepianistki, uczennicy sławnego Hummla, do skutku przyszedł, ile że koncert takowy niezawodnie słuchaczom jak najprzyjemniejszy wieczór sprawi. (M. B.)

OBWIESZCZENIE
Dyrekcyi Generalnéj Ziemstwa w Poznaniu.

Przy nastąpioném dziś losowaniu listów zastawnych na 112,000 Tal. w terminie Sgo. Jana 1840. do funduszu umorzenia potrzebnych, zostały przy zachowaniu formalności prawem przepisanych, następujące numera wyciągnięte:

A. na 1000 Tal.

Nr. bież.	Num. listu zast. bieżący	Num. listu zast. amortyzacyjny	Dobra	Powiat
1	3	1349	Arkuszewo	Gniezno
2	1	2104	Biezdrowo	Szamotuły
3	1	1507	Bednary	Szroda
4	2	6523	Bartoszewice	Krobia
5	2	3442	Borzęciczki	Krotoszyn
6	3	3443	dito.	dito.
7	4	3444	dito.	dito.
8	23	440	Baszkowo	dito.
9	26	443	dito.	dito.
10	3	825	Cmachowo	Szamotuły
11	2	5371	Czeluścin	Krobia
12	2	1322	Czerlino	Wągrowiec
13	1	2184	Czarnotki	Szroda
14	3	2186	dito.	dito.
15	2	1159	Czekanow	Odolanow
16	3	1160	dito.	dito.
17	11	4319	Czerniejewo	Gniezno
18	1	3786	Dziadkowo	dito.
19	12	939	Działyn	dito.
20	1	630	Dobrzyca	Krotoszyn
21	3	5685	Dąbrówka	Poznań
22	5	725	Dąbrowo	Babimost
23	5	135	Dupin	Krobia
24	5	2088	Doruchow	Ostrzeszow
25	4	4101	Gołaszyn	Krobia
26	3	316	Grudzielec	Pleszew
27	3	1930	Grodzisko	dito.
28	13	6362	Gorzno	Wschowa
29	7	2293	Jarocin	Pleszew
30	13	2299	dito.	dito.
31	14	2300	dito.	dito.
32	1	2859	Jankowice	Poznań
33	8	110	Ju rosin	Krobia
34	3	652	Koryta	Krotoszyn
35	1	2942	Kowalskie	Szroda
36	19	3119	Kórnik	Szrem
37	21	3121	Kórnik	Szrem
38	22	3122	dito.	dito.
39	25	3125	dito.	dito.
40	26	3126	dito.	dito.
41	2	4727	Kęszyce	Odolanow
42	6	2878	Konarzewo	Poznań
43	8	2880	dito.	dito.
44	5	2470	Kaźmierz	Szamotuły
45	4	6781	Kręsko	Międzyrzecz
46	3	3328	Karna	Babimost
47	3	5708	Kolno	Międzychód
48	2	5803	Kuklinowo	Krotoszyn
49	12	611	Konary	Krobia
50	2	1652	Miłosław	Września
51	5	885	Mierzewo	Gniezno
52	8	888	dito.	dito.
53	3	3847	Modliszewo	dito.
54	12	6621	Mieszkowo	Pleszew
55	8	282	Mikołajewice	Gniezno
56	13	287	dito.	dito.
57	4	989	Morownica	Kościan
58	1	1698	Niemczyn	Wągrowiec
59	2	1731	Nieświastowice	dito.
60	1	5382	Oporowo	Wschowa
61	13	6072	Opatow	Ostrzeszow
62	3	6825	Osiek	Kościan
63	3	3262	Powodowo	Babimost
64	7	394	Pakosław	Krobia
65	1	1051	Pudliszki	dito.
66	4	1054	dito.	dito.
67	2	2148	Przytoczna	Babimost
68	14	187	Przygodzice	Odolanow
69	16	189	dito.	dito.
70	18	191	dito.	dito.
71	1	3550	Pijanowice	Krobia
72	33	6211	Ryczywoł	Oborniki

Nr. bież.	Num. listu zast. bieżący	Num. listu zast. amortyzacyjny	Dobra.	Powiat.	Nr. bież.	Num. listu zast. bieżący	Num. listu zast. amortyzacyjny	Dobra.	Powiat.
73	2	6836	Rudnicza	Wągrowiec	87	3	1008	Sędzino	Szamotuły
74	3	1494	Rogaszyce	Ostrzeszow	88	2	4875	Szczepankowo	dito.
75	3	5777	Rusko	Pleszew	89	1	6759	Wilkowya	Gniezno
76	2	4287	Stępuchowo	Wągrowiec	90	12	1909	Wełna	Oborniki
77	3	4288	dito.	dito.	91	1	4712	Wysoczka	Buk
78	4	2983	Szymanowo	Szrém	92	3	5518	Wola Xiążęca	Pleszew
79	2	4717	Sieroszewice	Odolanow	93	5	6038	Wieruszow	Ostrzeszow
80	3	4718	dito.	dito.	94	1	2678	Wierzbno	Międzychód
81	3	3733	Slembowo	Wągrowiec	95	3	4907	Węgierki	Września
82	6	3756	Swiątkowo	dito.	96	2	1207	Xiążenice	Ostrzeszów
83	20	5359	Smolice	Krobia	97	6	1263	Zalesie	Krobia
84	2	3497	Slopanowo	Szamotuły	98	10	1105	Żytowiecko	dito.
85	11	4241	Słupia	Ostrzeszow	99	2	6122	Zbąszyń	Międzyrzecz
86	2	1768	Stawiany	Wągrowiec	100	3	2334	Złotniki	Poznań

B. na 500 Tal.

1	19	2787	Brody	Buk	11	22	794	Mierzewo	Szroda
2	32	671	Dąbrowo	Babimost	12	8	53	Nowemiasto n. W	Pleszew
3	16	5037	Gostyń	Krobia	13	14	59	dito.	dito.
4	2	140	Gorzuchowo	Gniezno	14	21	601	Oczkowice	Krobia
5	31	605	Konary	Krobia	15	37	2657	Pawłowice	Wschowa
6	12	2518	Krocz	Czarnkow	16	3	1639	Psary	Odolanów
7	4	5311	Lubowice male	Gniezno	17	5	3353	Ryczywoł	Oborniki
8	6	3101	Lechlin	Wągrowiec	18	7	3703	Turostowo	Gniezno
9	7	2271	Mystki	Szroda	19	8	4172	Wapno	Wągrowiec
10	3	2997	Młodzikowo	dito.	20	5	1784	Zielencino	Kościan

C. na 250 Tal.

1	82	1705	Borzęciczki	Krotoszyn	3	36	1064	Wrączyn	Poznań
2	31	1159	Sulencin	Szroda	4	26	90	Xiążno	Września

D. na 100 Tal.

1	8	2729	Chocicza	Szroda	5	50	607	Konary	Krobia
2	29	7335	Dziewierzewo	Wągrowiec	6	8	2837	Międzychód	Szrem
3	19	7765	Krzyżanki	Krobia	7	15	3468	Mystki	Szroda
4	15	4774	Korzkwy	Pleszew	8	13	9106	Murzynowo leśne	dito.

E. na 50 Tal.

1	60	1677	Goray	Międzychód	2	20	1321	Konarzewo	Krobia

F. na 25 Tal.

1	54	273	Chobienice	Babimost	3	48	36	Gorzuchowo	Gniezno
2	31	6212	Charcice	Międzychód	4	34	4094	Wieczyn	Pleszew

Zawiadomiając o tém publiczność, wzywamy zarazem posiadaczów wylosowanych listów zastawnych, aby takowe z wszystkimi do nich należącemi kuponami od Św. Jana 1840. w terminie dnia 4. Lipca 1840. r. do kassy naszéj złożyli, a natomiast wartość tychże w gotowiźnie, podług kursu pieniężnego gieldy berlińskiéj z naddatkiem co do wysokości §§. 37. i 312. Ordynacyi kredytowéj oznaczonym, odebrali.

Gdyby posiadacze zwyż oznaczonych listów zastawnych niniejszemu wypowiedzeniu w terminie powyższym zadosyć uczynić nie mieli, natenczas w moc §§. 40. i 315. Ordynacyi kredytowéj spodziewać się mogą, że gotowizna za te listy zastawne w kassie naszéj złożona, nadal prowizyi przynosić nie będzie, oraz że przy późniejszém prezentowaniu listów zastawnych, płatne i już zrealizowane kupony, od kapitalu potrącone zostaną.

Poznań, dnia 20. Grudnia 1839.

Generalna Dyrekcya Ziemstwa.

Nad pozostałością Ur. Karóla Münchow, Porucznika przy 19tym pułku piechoty, który tu w Poznaniu d. 13. Październ. 1837. umarł, otworzono dziś proces spadkowo-likwidacyjny. Termin do podania wszystkich pretensyi wyznaczony, przypada na dzień 7. Kwietnia 1840. rano o godzinie 10téj przed południem w izbie stron tutejszego Sądu przed Deputowanym Assessorem Sądu Głównego, Ambronn.

Kto się w terminie tym nie zgłosi, zostanie za utracającego prawo pierwszeństwa jakieby miał uznany, i z pretensyą swoją li do tego odesłany, coby się po zaspokojeniu zgłoszonych wierzycieli pozostało.

Poznań, dnia 9. Grudnia 1839.

Król. Pruski Sąd Ziemsko-miejski.

Nad pozostałością Józefa Sedlaczeck, Dyrektora Sądu Ziemsko-miejskiego, otworzono proces spadkowo-likwidacyjny. Termin do podania wszystkich pretensyi wyznaczony, przypada na dzień 16. Marca 1840. roku o godzinie 10téj przed południem w izbie stron tutejszego Sądu przed Ur. Lewandowskim, Assessorem Sądu Ziemsko-miejskiego.

Kto się w terminie tym nie zgłosi, zostanie za utracającego prawo pierwszeństwa jakieby miał uznany, i z pretensyą swoją li do tego odesłany, coby się po zaspokojeniu zgłoszonych wierzycieli pozostało.

Szroda, dnia 7. Listopada 1839.

Król. Pruski Sąd Ziemsko-miejski.

Podaje się niniejszém do publicznéj wiadomości, że Wny Józef Żychliński z Brzustowni i tegoż narzeczona Wna Nepomucena Bienkowska Panna z Mchów, kontraktem przedślubnym z dnia 23. Listopada 1839. roku wspólność majątku i dorobku wyłączyli.

Szrem, dnia 28. Listopada 1839.

Królewski Sąd Ziemsko-miejski.

Kurs giełdy Berlińskiéj.

Dnia 23. *Grudnia* 1839.	Stopa prC.	Na pr. kurant	
		papierami	gotowizną
Obligi długu państwa	4	$103\frac{11}{12}$	$103\frac{5}{12}$
Pr. ang. obligacye 1830. . . .	4	$102\frac{7}{12}$	$102\frac{1}{12}$
Obligi premiów handlu morsk.	—	$71\frac{3}{4}$	$71\frac{1}{4}$
Obligi Kurmarchii z bież. kup.	$3\frac{1}{2}$	$101\frac{3}{4}$	$101\frac{1}{4}$
Obligi tymcz. Nowéj Marchii dt.	$3\frac{1}{2}$	$101\frac{3}{4}$	$101\frac{1}{4}$
Berlińskie obligacye miejskie .	4	$103\frac{5}{4}$	—
Królewieckie dito . .	4	—	—
Elblągskie dito . .	$3\frac{1}{2}$	$99\frac{3}{4}$	—
Gdańskie dito w T.	—	$47\frac{1}{2}$	—
Zachodnio-Pr. listy zastawne .	$3\frac{1}{2}$	102	—
Listy zast. W. X. Poznańskiego .	4	$104\frac{1}{4}$	$103\frac{3}{4}$
Wschodnio-Pr. listy zastawne .	$3\frac{1}{2}$	$102\frac{1}{4}$	$101\frac{3}{4}$
Pomorskie dito . .	$3\frac{1}{2}$	—	$102\frac{1}{2}$
Kur- i Nowomarch. dito . .	$3\frac{1}{2}$	$103\frac{5}{8}$	$103\frac{1}{8}$
Szląskie dito . .	$3\frac{1}{2}$	$102\frac{1}{2}$	—
Obl. zaległ. kap. i prC. Kur- i Nowéj-Marchii	—	96	—
Złoto al marco	—	216	215
Nowe dukaty	—	$18\frac{1}{2}$	—
Frydrychsdory	—	$12\frac{5}{6}$	$12\frac{1}{3}$
Inne monety złote po 5 talarów .	—	$9\frac{7}{12}$	$9\frac{1}{12}$
Disconto	—	3	4